КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 23.7.2007
COM(2007) 438 окончателен

2007/0153 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването на Споразумение между Европейската общност и Република Сърбия за реадмисия

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно сключването на Споразумение между Европейската общност и Република Сърбия за реадмисия

(представени от Комисията)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

I. ПОЛИТИЧЕСКО И ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

За Република Сърбия, както и за всички други страни от Западните Балкани, значението на разрешаването на въпросите, свързани с нелегалната миграция, беше потвърдено в заключенията на срещата на високо равнище между Европейския съюз и тези страни, състояла се на 21 юни 2003 г. в Солун, която потвърди и европейската перспектива на страните от Западните Балкани. Според същия документ, диалогът по визовите въпроси ще зависи между другото и от борбата с нелегалната имиграция. Що се отнася до реадмисията, Програмата от Солун обяви поетото от ЕС задължение да договори и сключи споразумения за реадмисия с всички страни от региона. Освен това, Програмата от Солун приканва Република Сърбия и другите страни от Западните Балкани да вземат всички необходими мерки за улесняване на сключването на такива споразумения и за гарантиране на тяхното изпълнение.

На 13 ноември 2006 г. Съветът по общите въпроси и външни отношения упълномощи официално Комисията да проведе преговори за сключване на споразумение за реадмисия с Република Сърбия. В същия ден Съветът прие указания за водене на преговорите за сключване на споразумения за реадмисия с другите страни от Западните Балкани. През ноември 2006 г. Комисията изпрати на сръбските власти проектоспоразумение между Европейската общност и Сърбия. Преговорите започнаха на 30 ноември 2006 г., а първият официален кръг беше проведен на 4 декември 2006 г. в Брюксел. Два последващи кръга на преговори бяха проведени съответно в Брюксел и Белград, както и успоредно („back-to-back“) с преговори за споразумение за облекчаване на визовия режим между Европейската общност и Сърбия. Освен това, официалните преговори понякога бяха подготвяни чрез неформални експертни срещи.

Последният официален кръг на преговорите се състоя на 11 април 2007 г., като на него бяха договорени всички нерешени въпроси, с изключение на един, включително въпросът за реадмисията на бивши граждани на Социалистическа федеративна република Югославия, които не са приели друго гражданство. По отношение на последния нерешен въпрос, който се отнася до условията за реадмисия на граждани на трети страни и лица без гражданство, Комисията трябваше да се посъветва с държавите-членки, което тя направи на 25 април в рамките на Работната група на Съвета по миграцията и експулсирането. В резултат на тези консултации, на 16 май в Брюксел Комисията постигна споразумение със сръбската страна по нерешения въпрос. Окончателният текст на споразумението беше парафиран в същия ден от главните преговарящи на двете страни.

Държавите-членки бяха редовно информирани и консултирани на всички етапи от преговорите за реадмисия (неофициални и официални).

От страна на Общността правното основание за Споразумението е член 63, параграф 3, буква б), във връзка с член 300 от Договора за създаване на Европейската общност.

Приложените предложения представляват правен инструмент за подписване и сключване на споразумението за реадмисия. Съветът ще вземе решение с квалифицирано мнозинство. Ще трябва да се проведе официална консултация с Европейския парламент относно сключването на споразумението в съответствие с член 300, параграф 3 от Договора за ЕО.

Предложеното решение, отнасящо се до сключването на споразумението, съдържа необходимите вътрешни разпоредби за практическото прилагане на споразумението. По-специално в него се посочва, че Европейската комисия представлява Общността в рамките на Съвместния комитет по реадмисия, създаден с член 18 от споразумението. Съгласно член 18, параграф 5 Съвместният комитет за реадмисия приема свои собствени процедурни правила. Както при другите споразумения за реадмисия, сключени досега от Общността, позицията на Общността в това отношение се определя от Комисията в консултация със специален комитет, чиито членове се посочват от Съвета. Що се отнася до другите решения на Съвместния комитет, позицията на Общността се установява в съответствие с приложимите разпоредби на Договора за ЕО.

II. РЕЗУЛТАТ ОТ ПРЕГОВОРИТЕ

Комисията счита, че целите, определени от Съвета в неговите указания за водене на преговори, са постигнати и че проектоспоразумението за реадмисия е приемливо за Общността.

Проектоспоразумението с Република Сърбия за реадмисия е хармонизирано, доколкото това е възможно, с проектоспоразуменията за реадмисия, сключени с другите страни от Западните Балкани.

Окончателното му съдържание може да бъде обобщено, както следва:

- Споразумението е разделено на 8 раздела и има общо 23 члена. Освен това, то съдържа 7 приложения, които представляват неразделна част от него, и 7 съвместни декларации.

- Задълженията за реадмисия, постановени в споразумението (членове 2—5), са съставени изцяло на реципрочна основа, като се отнасят за свои граждани (член 2 и член 4) и за граждани на трети страни и лица без гражданство, включително, по отношение на Сърбия, за бивши граждани на Социалистическа федеративна република Югославия, които не са получили друго гражданство (член 3 и член 5).

- Задължението за реадмисия на свои граждани включва и бивши свои граждани, които са се отказали от гражданство или са били лишени от него, без да са получили гражданство на друга държава.

- Задължението за реадмисия на свои граждани се отнася и за членовете на семейството (например съпруг(а) и непълнолетни несемейни деца), които имат гражданство, различно от това на лицето, което трябва да бъде прието обратно, и които нямат независимо право на пребиваване в държавата заявител.

- Задължението за реадмисия на граждани и лица без гражданство от трети страни (член 3) е свързано със следните условия: а) въпросното лице има, или при влизането си е имало, валидна виза или разрешение за пребиваване, издадено от запитаната държава, или б) въпросното лице е влязло незаконно и пряко на територията на държавата заявител, след като е пребивавало или е минало транзитно през територията на запитаната държава. От това задължение се освобождават лицата, преминаващи транзитно по въздух, и

всички лица, на които държавата заявител е издала виза или разрешение за пребиваване преди или след влизането на нейна територия.

- Бившите граждани на Социалистическа федеративна република Югославия, които не са получили друго гражданство, са поставени в отделна категория (член 3, параграф 3). Тяхната реадмисия се приема от Сърбия, ако са спазени следните две условия: ако мястото им на раждане е на сръбска територия и ако постоянното им местожителство към датата на обявяване на независимостта на Сърбия (27 април 1992 г.) е било на територията на тази държава. Конкретните условия за реадмисия на тази категория лица бяха приложени хоризонтално във всички споразумения за реадмисия, сключени със страните от Западните Балкани.

- Както по отношение на свои граждани в случай на изтекъл срок, така и на граждани от трети страни или лица без гражданство, във всички случаи Сърбия приема употребата на стандартните пътнически документи на Европейския съюз за целите на експулсирането (член 2, параграф 4 и член 3, параграф 4).

- Раздел III от споразумението (членове 6—9, във връзка с приложения 1—6) съдържа необходимите технически разпоредби, които се отнасят за процедурата по реадмисия (форма и съдържание на молбата за реадмисия, средства за доказване, срокове, начини за трансфер и транспортни средства). Възможна е известна процедурна гъвкавост, която се дължи на факта, че не се налага реадмисия в случаите, когато лицето, което трябва да бъде прието обратно, притежава валиден национален паспорт, както и когато той/тя, които са граждани на трета страна, притежават валидна виза или разрешение за пребиваване, издадено от държавата, която трябва да ги приеме обратно (член 6, параграф 2). Член 6, параграф 3 съдържа друг важен процедурен елемент, така наречената ускорена процедура, която е договорена по отношение на лица, заловени в граничния район. По силата на ускорената процедура молбите за реадмисия се подават и отговорът се получава в рамките на 2 работни дни, докато при обикновената процедура срокът за отговор е 10 календарни дни, като този срок може при поискване и след предоставяне на съответната аргументация да се удължи с още 6 календарни дни.

- Освен това, споразумението съдържа раздел за транзитните операции (член 13 и член 14, във връзка с приложение 7).

- Членове 15—17 съдържат необходимите правила за разходите, защита на данните и връзката с други международни задължения.

- Съставът, задачите и правомощията на Съвместния комитет по реадмисията са посочени в член 18.

- За целите на практическото изпълнение на това споразумение, член 19 дава възможност на Сърбия и на отделните държавите-членки да сключват двустранни протоколи за изпълнение. Връзката между двустранните протоколи за изпълнение и други двустранни споразумения за реадмисия, съществуващи между Сърбия и отделните държави-членки в рамките на това споразумение, е пояснена в член 20.

- Окончателните разпоредби (членове 21—23) съдържат правилата, необходими за влизането в сила, продължителността, възможностите за изменение, суспендиране и прекратяване, както и правния статут на приложенията към това споразумение.

- Специфичният статут на Дания е посочен в преамбюла, в член 1, буква г), член 21, параграф 2 и в съвместна декларация, приложена към споразумението. Тясното обвързване на Норвегия, Исландия и Швейцария с изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген също е отразено в съвместни декларации към споразумението.

III. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

С оглед на горепосочените резултати Комисията предлага Съветът:

- да реши споразумението да бъде подписано от името на Общността и да упълномощи председателя на Съвета да назначи лицето(лицата), което(които) е(са) надлежно оправомощен(и) да подписва(т) от името на Общността;

- да одобри, след консултация с Европейския парламент, приложеното споразумение между Европейската общност и Република Сърбия относно реадмисията.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването на Споразумение между Европейската общност и Република Сърбия за реадмисия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 3, буква б) от него, във връзка с първото изречение от първата алинея от член 300, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията[1],

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ:

(1) С решението си от 13 ноември 2006 г. Съветът упълномощи Комисията да води преговори за споразумение между Европейската общност и Република Сърбия за реадмисия.

(2) Преговорите за изготвянето на споразумението започнаха на 30 ноември 2006 г. и приключиха на 16 май 2007 г.

(3) При условие че бъде сключено на по-късна дата, споразумението, парафирано в Брюксел на 16 май 2007 г., следва да бъде подписано.

(4) В съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство е уведомило за желанието си да участва в приемането и прилагането на това решение.

(5) В съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Ирландия е уведомила за желанието си да участва в приемането и прилагането на това решение.

(6) В съответствие с член 1 и член 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение и следователно не е обвързана с него и не го прилага,

[1] ОВ С

РЕШИ:

Член единствен

При условието на негово последващо сключване, с настоящото се упълномощава председателят на Съвета да определи лице (лица), оправомощено(и) да подпише(ат) от името на Европейската общност споразумението между Европейската общност и Република Сърбия за реадмисия.

Съставено в Брюксел на ……..…… 2007 година.

За Съвета:
Председател

2007/0153 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно сключването на Споразумение между Европейската общност и Република Сърбия за реадмисия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 3, буква б), във връзка с първото изречение от първата алинея от член 300, параграф 2 и първата алинея от член 300, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Комисията[2],

като взе предвид становището на Европейския парламент[3]

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ:

(1) Комисията е водила преговори от името на Европейската общност за постигане на Споразумение с Република Сърбия за реадмисия.

(2) При условие на неговото последващо сключване, настоящото Споразумение бе подписано от името на Европейската общност на …..... 2007 г. съгласно Решение ……../……/ЕО на Съвета от [……].

(3) Това споразумение следва да бъде одобрено.

(4) Със споразумението се създава Съвместен комитет за реадмисия, който може да приема свои процедурни правила. В този случай е уместно да се предвиди опростена процедура за определяне на позицията на Общността.

(5) В съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство е уведомило за желанието си да участва в приемането и прилагането на това решение.

(6) В съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и

---

[2] ОВ С

[3] […]

Договора за създаване на Европейската общност, Ирландия е уведомила за желанието си да участва в приемането и прилагането на това решение.

(7) В съответствие с член 1 и член 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение и следователно не е обвързана с него и не го прилага,

РЕШИ:

Член 1

Споразумението между Европейската общност и Република Сърбия за реадмисия се одобрява с настоящото от името на Общността.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета връчва уведомлението съгласно член 22, параграф 2 от споразумението[4].

Член 3

Комисията представлява Общността в Съвместния комитет за реадмисия, създаден с член 18 от споразумението.

Член 4

Позицията на Общността в рамките на Съвместния комитет за реадмисия относно приемането на процедурни правила за него съгласно член 18, параграф 5 от споразумението се определя от Комисията след консултация със специален комитет, чиито членове са посочени от Съвета.

Член 5

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

[4] Датата на влизане в сила на Споразумението за реадмисия ще бъде публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* от Генералния секретариат на Съвета.

Съставено в Брюксел на ……..…… 2007 година.

За Съвета:
Председател

Приложение

СПОРАЗУМЕНИЕ

МЕЖДУ

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ

И

РЕПУБЛИКА СЪРБИЯ

ОТНОСНО РЕАДМИСИЯТА НА

НЕЗАКОННО ПРЕБИВАВАЩИ ЛИЦА

СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейската общност и Република Сърбия

относно реадмисията на незаконно пребиваващи лица

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ, наричана по-нататък „Общността”,

и

РЕПУБЛИКА СЪРБИЯ, наричана по-нататък „Сърбия”,

решени да заздравят сътрудничеството помежду си с цел да водят по-ефективна борба с незаконната миграция;

водени от желанието си да въведат, чрез настоящото споразумение и на реципрочна основа, бързи и ефективни процедури за идентифициране и безопасно и методично връщане на лицата, които не отговарят на условията за влизане, престой и пребиваване на територията на Сърбия и на дадена държава-членка на Европейския съюз, както и с цел да улеснят транзитното преминаване на такива лица в дух на сътрудничество;

като подчертават, че настоящото споразумение не засяга правата, задълженията и отговорностите на Общността, държавите-членки на Европейския съюз и Сърбия, произтичащи от международното право и по-специално от Европейската конвенция от 4 ноември 1950 г. за защита на човешките права и основни свободи и на Конвенцията от 28 юли 1951 г. за статута на бежанците;

като считат, че разпоредбите на настоящото споразумение, което спада към обхвата на действие на Дял IV от Договора за създаване на Европейската общност, не се отнася за Кралство Дания в съответствие с Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Определения

За целите на настоящото споразумение:

а) „Договарящи страни“ означава Сърбия и Общността;

б) „Гражданин на Сърбия“ означава всяко лице, което притежава гражданство на Република Сърбия в съответствие с нейното законодателство;

в) „Гражданин на държава-членка“ означава всяко лице, което притежава гражданство на държава-членка, съгласно определението за целите на Общността;

г) „Държава-членка“ означава всяка държава-членка на Европейския съюз, с изключение на Кралство Дания;

д) „Гражданин на трета страна“ означава всяко лице, което притежава гражданство, различно от това на Сърбия или на някоя държава-членка;

е) „Лице без гражданство“ означава всяко лице, което не притежава гражданство;

ж) „Разрешение за пребиваване“ означава разрешение от всякакъв вид, издадено от Сърбия или от една от държавите-членки, даващо право на лицето да пребивава на територията на тази страна. Това не включва временните разрешения за престой, издадени по време на разглеждане на молба за разрешение за убежище или за пребиваване;

з) „Виза“ означава разрешение или решение от Сърбия или от една от държавите-членки за даване на право на лице да влезе на нейната територия или да премине транзитно през нея. Това не включва летищните транзитни визи;

и) „Държава заявител“ означава държавата (Сърбия или една от държавите-членки), която подава заявление за реадмисия в съответствие с член 7 или заявление за транзитно преминаване в съответствие с член 14 на настоящото споразумение;

й) „Запитана държава“ означава държавата (Сърбия или една от държавите-членки), към която е отправено заявление за реадмисия съгласно член 7 или заявление за транзитно преминаване съгласно член 14 на настоящото споразумение;

к) „Компетентен орган“ означава всеки национален орган на Сърбия или на една от държавите-членки, който е упълномощен да изпълнява това споразумение в съответствие с член 19, параграф 1, буква а) от него.

л) „Граничен район“ означава район, който се простира до 30 километра от общата сухопътна граница между дадена държава-членка и Сърбия, както и териториите на международните летища на държавите-членки и Сърбия.

м) „Транзитно преминаване“ означава преминаване на лице от трета страна или лице без гражданство през територията на запитаната държава на път от държавата заявител за страната на местоназначението.

РАЗДЕЛ I. ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА СЪРБИЯ ПО РЕАДМИСИЯТА

Член 2

Реадмисия на свои граждани

(1) Сърбия приема обратно по молба на дадена държава-членка и без излишни формалности, освен тези, предвидени в това споразумение, всяко лице, което не отговаря или вече не отговаря на изискванията за влизане, престой и пребиваване на територията на държавата-членка, която е държава заявител, при условие че е надлежно доказано или че може обосновано да се приеме въз основа на годни доказателства, че даденото лице е гражданин на Сърбия.

(2) Освен това, Сърбия приема обратно:

– непълнолетните несемейни деца на лицата, посочени в параграф 1, независимо от тяхното място на раждане или гражданство, освен ако притежават самостоятелно право на пребиваване в държавата-членка, която е държава заявител;

– съпруга(та), притежаващи гражданство, различно от това на лицата, посочени в параграф 1, при условие че имат право на влизане и престой на територията на Сърбия, освен ако притежават самостоятелно право на пребиваване в държавата-членка, която е държава заявител.

(3) Освен това, Сърбия приема обратно лица, които са се отказали от своето сръбско гражданство след влизането си на територията на дадена държава-членка, освен ако на лицата е било най-малкото обещано натурализиране от страна на тази държава-членка.

(4) След като Сърбия е отговорила положително на заявлението за реадмисия, компетентната сръбска дипломатическа мисия или консулско представителство издава незабавно, не по-късно от 3 работни дни, пътнически документ, необходим за връщането на лицето, което подлежи на реадмисия, с валидност най-малко 3 месеца. Ако поради правни или фактически причини въпросното лице не може да бъде върнато в рамките на посочения период на валидност на пътническия документ, издаден първоначално, компетентната сръбска дипломатическа мисия или консулско представителство се задължава в срок от 14 календарни дни да издаде нов пътнически документ с валидност за същия период. Ако в рамките на 14 календарни дни Сърбия не е издала нов пътнически

документ, се счита, че приема използването на стандартния пътнически документ на ЕС за целите на експулсирането[1].

(5) В случай че лицето, което подлежи на реадмисия, притежава гражданство на трета страна в допълнение към сръбското гражданство, държавата заявител взема под внимание желанието на лицето да бъде прието обратно в държавата на неговия избор.

Член 3

Реадмисия на граждани на трета страна и лица без гражданство

Член 3

(1) Сърбия приема обратно, по молба на дадена държава-членка и без излишни формалности, освен тези, предвидени в това споразумение, всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, което не отговаря или вече не отговаря на правните разпоредби за влизане, престой и пребиваване на територията на държавата-членка, която е държава заявител, при условие че е надлежно доказано или че може обосновано да се приеме въз основа на годни доказателства, че тези лица:

а) притежават или са притежавали по времето на влизането си валидна виза или валидно разрешение за пребиваване, издадено от Сърбия; или

б) са влезли незаконно и пряко на територията на държавите-членки, след като са пребивавали или са минали транзитно през територията на Сърбия.

(2) Задължението за реадмисия по параграф 1 не се прилага, ако:

а) гражданинът или лицето без гражданство се е намирало само в транзитна зона на международно летище в Сърбия; или

б) държавата заявител е издала на гражданина на трета страна или на лицето без гражданство виза или разрешение за пребиваване преди или след влизането на лицето на нейна територия, освен ако

– лицето притежава виза или разрешение за пребиваване, издадено от Сърбия, с по-дълъг период на валидност; или

– визата или разрешението за пребиваване, издадено от държавата заявител, е придобито чрез използване на фалшиви или подправени документи, или чрез

[1] В съответствие с формуляра, даден в препоръката на Съвета на Европейския съюз от 30 ноември 1994 г.

неверни изявления, ***а въпросното лице е останало на територията на Сърбия или е преминало транзитно през нея; или***

– това лице не спазва условията, свързани с визата, ***и е останало на територията на Сърбия или е преминало през нея транзитно.***

(3) Освен това, по искане на държава-членка Сърбия приема обратно бивши граждани на Социалистическа федеративна република Югославия, които не са получили друго гражданство и чието място на раждане и постоянно местожителство към 27 април 1992 г. са се намирали на територията на Сърбия.

(4) След като Сърбия отговори положително на заявлението за реадмисия, държавата-членка, която е държава заявител, издава на лицето, чиято реадмисия е приета, стандартен пътнически документ на ЕС за целите на експулсирането[1].

РАЗДЕЛ II. ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА РЕАДМИСИЯ НА ОБЩНОСТТА

Член 4

Реадмисия на свои граждани

(1) Дадена държава-членка приема обратно по молба на Сърбия и без излишни формалности, освен тези, предвидени в това споразумение, всяко лице, което не отговаря или повече не отговаря на изискванията за влизане, престой и пребиваване на територията на Сърбия, при условие че е надлежно доказано или че може обосновано да се приеме въз основа на годни доказателства, че даденото лице е гражданин на държавата-членка.

(2) Освен това, държавата-членка приема обратно:

– непълнолетните несемейни деца на лицата, посочени в параграф 1, независимо от тяхното място на раждане или гражданство, освен ако притежават самостоятелно право на пребиваване в Сърбия;

– съпрузите, притежаващи гражданство, различно от това на лицата, посочени в параграф 1, при условие че имат право на влизане и престой на територията на запитаната държава, освен ако притежават самостоятелно право на пребиваване в Сърбия.

(3) Освен това, държавата-членка приема обратно лица, които са се отказали от гражданството на държава-членка след влизането си на територията на

[1] В съответствие с формуляра, даден в препоръката на Съвета на Европейския съюз от 30 ноември 1994 г.

Сърбия, освен ако на лицата е било най-малкото обещано натурализиране от страна на Сърбия.

(4) **След като държавата-членка, която е запитана държава, е отговорила положително на заявлението за реадмисия, компетентната дипломатическа мисия или консулско представителство на тази държава-членка издава незабавно, не по-късно от 3 работни дни, пътнически документ, необходим за връщането на лицето, което ще бъде прието обратно, с валидност най-малко 3 месеца. Ако поради правни или фактически причини въпросното лице не може да бъде върнато в рамките на посочения период на валидност на пътническия документ, издаден първоначално, компетентната дипломатическа мисия или консулско представителство на държавата-членка се задължава в срок от 14 календарни дни да издаде нов пътнически документ с валидност за същия период.**

(5) **В случай че лицето, което подлежи на реадмисия, притежава гражданство на трета страна в допълнение към гражданството на държавата, Сърбия взема под внимание желанието на лицето да бъде прието обратно в държавата на неговия избор.**

Член 5

Реадмисия на граждани на трета страна и лица без гражданство

(1) **Дадена държава-членка приема обратно, по молба на Сърбия и без излишни формалности, освен тези, предвидени в това споразумение, всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, което не отговаря или повече не отговаря на правните разпоредби за влизане, престой и пребиваване на територията на Сърбия, при условие че е надлежно доказано или че може обосновано да се приеме въз основа на годни доказателства, че тези лица:**

а) **притежават или са притежавали по времето на влизането си валидна виза или валидно разрешение за пребиваване, издадено от държавата-членка, която е запитана държава; или**

б) **са влезли незаконно и пряко на територията на Сърбия, след като са пребивавали или са минали транзитно през територията на държавата-членка, която е запитана държава.**

(2) Задължението за реадмисия по параграф 1 не се прилага, ако:

а) гражданинът на трета страна или лицето без гражданство се е намирало само в транзитна зона на международно летище в държавата-членка, която е запитана държава; или

б) Сърбия е издала на гражданина на трета страна или на лицето без гражданство виза или разрешение за пребиваване преди или след влизането на лицето на нейна територия, освен ако:

– лицето притежава виза или разрешение за пребиваване, издадено от държавата-членка, която е запитана държава, с по-дълъг период на валидност; или

– визата или разрешението за пребиваване, издадено от Сърбия, е придобито чрез използване на фалшиви или подправени документи, или чрез неверни изявления, като въпросното лице пребивава или преминава транзитно през територията на запитаната държава-членка; или

– това лице не спазва условията, свързани с визата, като въпросното лице пребивава или преминава транзитно през територията на запитаната държава-членка.

(3) Задължението за реадмисия, посочено в параграф 1, се отнася за държавата-членка, която е издала визата или разрешението за пребиваване. Ако две или повече държави-членки са издали виза или разрешение за пребиваване, задължението на реадмисия по параграф 1 се отнася за държавата-членка, която е издала документа с по-дълъг период на валидност или, ако валидността на един или няколко от тях вече е изтекла, документа, който все още е валиден. Ако всички документи са с изтекла валидност, задължението за реадмисия по параграф 1 се отнася за държавата-членка, която е издала документа, чиято валидност е изтекла последно. Ако такива документи не могат да бъдат представени, задължението за реадмисия по параграф 1 се отнася за държавата-членка на последното излизане.

(4) След като държавата-членка е отговорила положително на заявлението за реадмисия, Сърбия издава на лицето, което подлежи на реадмисия, пътнически документ, необходим за неговото връщане.

РАЗДЕЛ III. ПРОЦЕДУРА НА РЕАДМИСИЯ

Член 6

Принципи

(1) При условие че са спазени разпоредбите на параграф 2, всеки трансфер на лице, чието реадмисия е била договорена въз основа на едно от задълженията, посочени в членове 2—5, се извършва чрез подаване на заявление за реадмисия до компетентния орган на запитаната държава.

(2) Не се налага подаване на заявление в случаите, когато лицето, което подлежи на реадмисия, притежава валиден пътнически документ или ако лицето, което е гражданин на трета страна или е лице без гражданство,

притежава валидна виза или разрешение за пребиваване, издадено от запитаната държава.

(3) Ако лицето е заловено в граничен район (включително на летище) на държавата заявител, след като е пресякло незаконно границата пряко от територията на запитаната държава, държавата заявител може да подаде заявление за реадмисия в рамките на 2 работни дни след задържането на това лице (ускорена процедура).

Член 7

Заявление за реадмисия

(1) Доколкото е възможно, заявлението за реадмисия следва да съдържа следната информация:

а) лични данни на лицето, което подлежи на реадмисия (напр. име, фамилия, дата и място на раждане, последен адрес на местоживеене); ако това е уместно, лични данни на непълнолетните несемейни деца и/или съпруг(а);

б) документи, представляващи средство за доказване на гражданство и указание относно средствата за предоставяне на годни доказателства за гражданството, транзита, условията за реадмисията на граждани на трета страна и на лица без гражданство, както и за незаконното влизане и пребиваване;

в) снимка на лицето, което подлежи на реадмисия.

(2) Доколкото е възможно, заявлението за реадмисия следва да включва и следната информация:

а) декларация, че лицето, което подлежи на реадмисия, може да има нужда от помощ или грижи, при условие че въпросното лице е дало изричното си съгласие за тази декларация;

б) всякакви други мерки за защита и сигурност или информация за здравословното състояние на лицето, каквато може да е необходима в случай на индивидуален трансфер.

(3) В приложение 6 към това споразумение е даден формуляр на заявление за реадмисия.

Член 8

Средства за доказване на гражданството

(1) Доказването на гражданството в съответствие с член 2, параграф 1 и член 4, параграф 1 може по-специално да бъде предоставено с документите,

изброени в приложение 1 към настоящото споразумение, дори ако техният период на валидност е изтекъл. Ако бъдат представени такива документи, държавите-членки и Сърбия признават взаимно гражданството, без да е необходимо по-нататъшно разследване. Фалшиви или подправени документи не могат да представляват доказателство за гражданство.

(2) **Годни доказателства за гражданство в съответствие с член 2, параграф 1 и член 4, параграф 1 могат по-специално да бъдат предоставени с документите, изброени в приложение 2 към настоящото споразумение, дори ако техният период на валидност е изтекъл. Ако бъдат представени такива документи, държавите-членки и Сърбия признават взаимно гражданството, без да е необходимо по-нататъшно разследване. Фалшиви или подправени документи не могат да представляват годно доказателство за гражданство.**

(3) **Ако не може да бъде представен нито един от документите, изброени в приложение 1 или приложение 2, компетентните дипломатически и консулски представителства на запитаната държава при поискване интервюират лицето, което подлежи на реадмисия, във възможно най-кратък срок, най-късно в рамките на 3 работни дни от датата на заявлението, с цел да установят неговото гражданство.**

Член 9

Средства за доказване по отношение на граждани на трета страна или на лица без гражданство

(1) **Доказването на условията за реадмисия на граждани на трета страна и на лица без гражданство, постановени в член 3, параграф 1 и член 5, параграф 1 се предоставят по-специално чрез средствата за доказване, изброени в приложение 3 към настоящото споразумение; фалшиви или подправени документи не могат да служат за такова доказателство. Всяко такова средство за доказване се признава взаимно от държавите-членки и от Сърбия, без да е необходимо по-нататъшно разследване.**

(2) **Годните доказателства за условията за реадмисия на граждани на трета страна и на лица без гражданство, постановени в член 3, параграф 1 и член 5, параграф 1, се предоставят по-специално чрез средствата за доказване, изброени в приложение 4 към настоящото споразумение; фалшиви или подправени документи не могат да служат за такова доказателство. Всяко такова годно доказателство се признава от държавите-членки и от Сърбия за установяване на гражданство, освен ако те не докажат противното.**

(3) **Незаконният характер на влизането, престоя и пребиваването се установява с пътните документи на въпросното лице, в които липсва необходимата виза или друго разрешение за престой на територията на държавата заявител. Декларация от страна на държавата заявител, че**

въпросното лице е без необходимите пътни документи, виза или разрешение за престой, също представлява годно доказателство за незаконно влизане, престой и пребиваване.

(4) **Доказването на условията за реадмисия на бивши граждани на Социалистическа федеративна република Югославия, постановени в член 3, параграф 3, се предоставят по-специално със средствата за доказване, изброени в приложение 5а към настоящото споразумение; фалшиви или подправени документи не могат да служат за такова доказателство. Всяко такова средство за доказване се признава взаимно от Сърбия, без да е необходимо по-нататъшно разследване.**

(5) **Годните доказателства за условията за реадмисия на бивши граждани на Социалистическа федеративна република Югославия, постановени в член 3, параграф 3, се предоставят по-специално със средствата за доказване, изброени в приложение 5б към настоящото споразумение; фалшиви или подправени документи не могат да служат за такова доказателство. Всяко такова годно доказателство се признава от Сърбия за валидно, освен ако не докаже противното.**

(6) **Ако не може да бъде представен нито един от документите, изброени в приложение 5а или приложение 5б, компетентните дипломатически и консулски представителства на Сърбия при поискване интервюират лицето, което подлежи на реадмисия, във възможно най-кратък срок или най-късно в рамките на 3 работни дни от датата на заявлението, с цел да установят неговото гражданство.**

Член 10

Срокове

(1) **Заявлението за реадмисия се подава до компетентния орган на запитаната държава в рамките най-много на една година от датата, на която компетентният орган на държавата заявител е научил, че гражданин на трета страна или лице без гражданство не отговаря или вече не отговаря на правните разпоредби за влизане, престой и пребиваване. При наличието на правни или фактически пречки за своевременно подаване на заявлението, по искане на държавата заявител срокът се удължава, но само до преодоляването на тези пречки.**

(2) **Отговорът на заявлението за реадмисия се изпраща в писмена форма:**

– в рамките на 2 работни дни, ако заявлението е подадено по ускорената процедура (член 6, параграф 3);

– в рамките на 10 календарни дни – във всички останали случаи.

Тези срокове започват да текат от датата, на която е получено заявлението за реадмисия. Ако в установения срок не е получен отговор, счита се, че трансферът е одобрен.

(3) При наличие на правни или фактически пречки за изпращане на отговор на заявлението в рамките на 10 календарни дни, този срок може, в отговор на добре мотивирано искане, да бъде удължен най-много с 6 календарни дни. Ако в рамките на удължения срок не се получи отговор, счита се, че трансферът е одобрен.

(4) Отказът за реадмисия се обосновава.

(5) След получаване на съгласието или, в зависимост от случая, след изтичане на срока, посочен в параграф 2, трансферът на въпросното лице се извършва в рамките на три месеца. По искане на държавата заявител, този срок може да бъде удължен с времето, необходимо за преодоляване на правни или практически пречки.

Член 11

Начини на трансфер и превозни средства

(1) Преди да върнат дадено лице, компетентните органи на Сърбия и на въпросната държава-членка договарят предварително и в писмена форма датата на предаването на лицето, входния пункт, необходимостта от ескортиране и друга информация, свързана с трансфера.

(2) Превозът може да бъде по въздух или по суша. Връщането по въздух не се ограничава само до използване на националните превозвачи на Сърбия или на държавите-членки и може да се извършва с редовни и чартърни полети. В случай на ескортиране, придружаващите служители могат да не бъдат само упълномощени служители на държавата заявител, при условие че са упълномощени лица от Сърбия или от която и да е държава-членка.

Член 12

Реадмисия по погрешка

Държавата заявител приема обратно всяко лице, което е прието обратно от запитаната държава, ако в рамките на 3 месеца след предаването на въпросното лице бъде установено, че не са спазени изискванията, постановени в членове 2—5 на това споразумение.

В такъв случай процедурните разпоредби на това споразумение се прилагат *mutatis mutandis* и се предоставя цялата налична информация, която се отнася за действителната самоличност и за гражданството на лицето, което се приема обратно.

РАЗДЕЛ IV. ДЕЙНОСТИ ПО ТРАНЗИТНОТО ПРЕМИНАВАНЕ

Член 13

Принципи

(1) **Държавите-членки и Сърбия ограничават транзита на граждани на трета страна или на лица без гражданство само в случай, когато тези лица не могат да бъдат върнати директно на държавата, която е крайна цел на пътуването.**

(2) **Сърбия разрешава транзитното преминаване на граждани на трета страна и на лица без гражданство, ако дадена държава-членка поиска това, а държавата-членка разрешава транзитното преминаване на граждани на трета страна и на лица без гражданство, ако Сърбия поиска това, при условие че е осигурено пътуването през други възможни държави на транзитно преминаване и реадмисията от страна на държавата, която е крайна цел на пътуването.**

(3) **Сърбия и дадена държава-членка могат да откажат транзитно преминаване:**

а) **ако гражданинът на трета страна или лицето без гражданство рискуват да бъдат подложени на изтезания или на нечовешко или унизително отношение или наказание, на изпълнение на смъртна присъда или на преследване поради раса, религия, националност, членство в определена социална група или политически убеждения в държавата, която е крайна цел на пътуването или в друга държава на транзитното преминаване; или**

б) **ако гражданинът на трета страна или лицето без гражданство са обект на наказателно преследване в запитаната държава или в друга държава на транзитното преминаване; или**

в) **по съображения, свързани с общественото здраве, вътрешната сигурност, обществения ред и други национални интереси на запитаната държава.**

(4) **Сърбия и дадена държава-членка могат да анулират издаденото разрешение, ако обстоятелствата, посочени в параграф 3, възникнат или се появят впоследствие, като по този начин пречат на транзитното преминаване, или ако пътуването през възможни държави на транзит или реадмисията от страна на държавата, която е крайна цел на пътуването, не са гарантирани. В такъв случай държавата заявител приема обратно гражданина на трета страна или лицето без гражданство, както се налага и без забавяне.**

Член 14

Процедура на транзитното преминаване

(1) Заявлението за транзитно преминаване се подава до компетентния орган на запитаната държава в писмена форма и включва следната информация:

а) вид на транзитното преминаване (по въздух или по суша), други възможни държави на транзит и държавата, която е крайна цел на пътуването;

б) лични данни на въпросното лице (например име, фамилия, моминско име, други имена, използвани от лицето/имена, под които лицето е известно, псевдоними, дата на раждане, пол и при възможност – място на раждане, гражданство, език, вид и номер на пътните документи);

в) предполагаем пункт на влизане, час на преминаване и евентуална нужда от ескорт;

г) декларация, че от гледна точка на държавата заявител условията, посочени в член 13, параграф 2, са изпълнени и че няма известни причини за отказ съгласно член 13, параграф 3.

В приложение 7 към това Споразумение е даден формуляр на заявление за транзитно преминаване.

(2) В рамките на 5 календарни дни и в писмена форма запитаната държава уведомява държавата заявител за приемането, като потвърждава входния пункт и предполагаемия час на приемането или я уведомява за отказа за реадмисия и за причините за този отказ.

(3) Ако транзитното преминаване се осъществява със самолет, лицето, което подлежи на реадмисия, и евентуалните придружители се освобождават от необходимостта да получат летищна транзитна виза.

(4) При условие че са проведени взаимни консултации, компетентните органи на запитаната държава оказват съдействие при транзитното преминаване, и по-специално по отношение на наблюдението на въпросното лице и предоставянето на подходящи условия за тази цел.

РАЗДЕЛ V. РАЗХОДИ

Член 15

Разходи за транспорт и транзитно преминаване

Без да се засяга правото на компетентните органи да възстановят разходите по реадмисията от лицето, което подлежи на реадмисия, или от трети страни, всички транспортни разходи, направени във връзка с реадмисията, както и разходите за

транзитното преминаване по силата на това споразумение до границата на държавата, която е крайна цел на пътуването, се поемат от държавата заявител.

РАЗДЕЛ VI. ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И КЛАУЗА ЗА НЕЗАСЯГАНЕ

Член 16

Защита на данните

Личните данни могат да се съобщават, само ако това е необходимо за изпълнението на това споразумение, от компетентните органи на Сърбия или на държава-членка, в зависимост от случая. Обработването и манипулацията с личните данни във всеки конкретен случай е предмет на вътрешното законодателство на Сърбия, а в случаите, когато контрольорът е компетентен орган на държава-членка – на разпоредбите на Директива 95/46/ЕО[1] и на националното законодателство на тази държава-членка, прието в съответствие с тази директива. Освен това, следва да се спазват следните принципи:

а) обработването на личните данни е безпристрастно и законосъобразно;

б) личните данни се събират за конкретната, изрично посочена законна цел по прилагането на това споразумение; те не се обработват допълнително от предаващия орган или от приемащия орган по начин, който е несъвместим с тази цел;

в) личните данни трябва да бъдат адекватни, съответстващи и не прекалени по отношение на целта, за която се събират и/или обработват допълнително; по-специално, предадените лични данни могат да се отнасят единствено за следното:

– данни за лицето, което трябва да бъде прехвърлено (например име, фамилия, други предишни имена, други имена, използвани от лицето/имена, под които лицето е известно, псевдоними, пол, гражданско състояние, дата и място на раждане, сегашно гражданство и предишно гражданство);

– паспорт, лична карта или шофьорска книжка (номер, срок на валидност, дата на издаване, издаващ орган, място на издаване);

– престой и маршрути;

---

[1] Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на лицата във връзка с обработването на личните им данни и свободното движение на тези данни (ОВ L 281 от 23.11.1995 г, стр. 31).

– друга информация, необходима за идентифициране на лицето, което подлежи на реадмисия, или за проучване на изискванията за реадмисия съгласно това споразумение.

г) личните данни трябва да бъдат точни и при необходимост да се актуализират;

д) личните данни се съхраняват във формат, който дава възможност за идентифициране на субекта на данните, за срок, който не превишава времето, необходимо за изпълнение на целта, за която са събирани или обработени;

е) както предаващият орган, така и приемащият орган предприемат всички разумни мерки, за да предпазят личните данни по подходящ начин от корекция, заличаване или блокиране в случаите, когато обработването им не съответства на разпоредбите на този член, и по-специално във връзка с това, че данните не са подходящи, приложими и точни или че са прекомерни по отношение на целта на обработването. Това включва изпращане на уведомление до другата договаряща страна във връзка с каквато и да е корекция, заличаване или блокиране;

ж) при поискване приемащият орган уведомява предаващия орган за използването на предадените данни и за получените при това резултати;

з) личните данни могат да се предават само на компетентните органи. Предаването им на други органи става само с предварителното съгласие на предаващия орган;

и) предаващият и приемащият орган са длъжни да протоколират в писмена форма трансфера на изходящите и получаването на входящите лични данни.

Член 17

Клауза за незасягане

(1) Разпоредбите на това споразумение не засягат правата и задълженията на Общността, държавите-членки и Сърбия, произтичащи от международното право и по-специално от:

– Конвенцията от 28 юли 1951 г. за статута на бежанците и Протокола от 31 януари 1967 г. за статута на бежанците, който изменя конвенцията;

– международните конвенции, определящи държавата, отговорна за разглеждане на молби за убежище;

– Европейската конвенция от 4 ноември 1950 г. за защита на човешките права и основни свободи;

– Конвенцията от 10 декември 1984 г. срещу изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание;

– международните конвенции за екстрадиция;

– многостранните международни конвенции и споразумения за реадмисия на чужди граждани.

(2) Нищо в това споразумение не възпрепятства връщането на дадено лице по силата на други официални и неофициални договорености.

РАЗДЕЛ VII. ПРИЛОЖЕНИЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 18

Съвместен комитет за реадмисия

(1) Договарящите се страни си съдействат във връзка с приложението и тълкуването на това споразумение. За тази цел те създават Съвместен комитет за реадмисия (наричан по-нататък „Комитетът“), който има следната задача:

а) да наблюдава изпълнението на това споразумение;

б) да взема решения за прилагане на мерки, необходими за еднаквото изпълнение на това споразумение;

в) да обменя редовно информация за протоколите за изпълнение, съставени от отделните държави-членки и от Сърбия в съответствие с член 19;

г) да внася препоръки за изменения на това споразумение и на приложенията към него;

(2) Решенията на комитета са задължителни за договарящите се страни.

(3) Комитетът се състои от представители на Общността и на Сърбия; Общността се представлява от Комисията.

(4) Комитетът заседава при необходимост по искане на една от договарящите страни.

(5) Комитетът приема свои процедурни правила.

Член 19

Протоколи за изпълнение

(1) По искане на държава-членка или на Сърбия, Сърбия и държавата-членка съставят протокол за изпълнение, който съдържа правила за:

а) назначаването на компетентните органи, граничните пропускателни пунктове и размяна на пунктове за връзка;

б) начините за реадмисия по ускорената процедура;

в) условията за реадмисия с ескорт, включително транзитното преминаване на граждани на трета страна и лица без гражданство с ескорт;

г) средства и документи в допълнение към тези, изброени в приложения 1—5 към това споразумение.

(2) Протоколите за изпълнение, посочени в параграф 1, влизат в сила след изпращането на уведомление до комитета за реадмисия по член 18.

(3) Сърбия приема да прилага всички разпоредби на протокола за изпълнение, съставен с една държава-членка, по отношение на която и да е друга държава-членка, ако последната поиска това.

Член 20

Връзка с двустранни споразумения или договорености на държавите-членки за реадмисия

Разпоредбите на това споразумение имат предимство пред разпоредбите на каквото и да е двустранно споразумение или договореност относно реадмисията на незаконно пребиваващи лица, които са или биха могли да бъдат сключени съгласно член 19 между отделни държави-членки и Сърбия, доколкото разпоредбите на тези споразумения или договорености са несъвместими с тези на настоящото споразумение.

РАЗДЕЛ VIII. ОКОНЧАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 21

Териториално приложение

(1) При спазване на условието в параграф 2, това споразумение се прилага за територията, за която се прилага Договорът за създаване на Европейската общност, и за територията на Сърбия[1].

[1] Обхватът на териториалното приложение за Сърбия се определя по време на преговорите, без да се накърнява резолюция 1244 от 10 юни 1999 г. на Съвета за сигурност на ООН.

(2) Настоящото споразумение не се прилага за територията на Кралство Дания.

Член 22

Влизане в сила, срок и прекратяване

(1) Настоящото споразумение се ратифицира или одобрява от Договарящите страни в съответствие с техните процедури.

(2) Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец след датата, на която Договарящите страни се уведомяват една друга относно приключването на процедурите, посочени в първия параграф.

(3) Настоящото споразумение се сключва за неопределен период.

(4) Всяка договаряща страна може, след като уведоми официално другата договаряща страна и след предварителни консултации с комитета, посочен в член 18, да преустанови изцяло или отчасти изпълнението на настоящото споразумение по отношение на граждани на трета страна и лица без гражданство по причини, свързани със сигурността, обществения ред, защитата на националната сигурност или защитата на общественото здраве. Временното преустановяване на действието на споразумението влиза в сила на втория ден след деня на такова уведомление.

(5) Всяка договаряща страна може да прекрати настоящото споразумение с писмено уведомление до другата договаряща страна. Настоящото споразумение престава да бъде в сила шест месеца след датата на такова уведомление.

Член 23

Приложения

Приложения 1 до 7 съставляват неразделна част от настоящото споразумение.

Съставено на ..... ден от месец..... година в екземпляри на български, чешки, датски, холандски, английски, естонски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, италиански, латвийски, литовски, малтийски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, испански, шведски и сръбски език, като всички текстове са еднакво автентични.

За Европейската общност	За Република Сърбия
(…)	(…)

Приложение 1

СПИСЪК С ДОКУМЕНТИ
ЧИЕТО ПРЕДСТАВЯНЕ СЕ СЧИТА ЗА ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА ГРАЖДАНСТВО
(ЧЛЕН 2, ПАРАГРАФ 1, ЧЛЕН 4, ПАРАГРАФ 1 И ЧЛЕН 8, ПАРАГРАФ 1)

Ако запитаната държава е една от държавите-членки:

– паспорти от всякакъв вид (национални паспорти, дипломатически паспорти, служебни паспорти, групови паспорти и заместители на паспорти, включително детски паспорти);

– лични карти от всякакъв вид (включително непостоянни или временни лични карти).

Ако запитаната държава е Сърбия:

– паспорти от всякакъв вид (национални паспорти, дипломатически паспорти, служебни паспорти, групови паспорти и заместители на паспорти, включително детски паспорти), издадени след 27 юли 1996 г. съгласно Закона за пътните документи на югославските граждани от 1996 г., както и на последващите законодателни изменения, настъпили след приемането на новия Закон на Сърбия за пътните документи;

– лични карти от всякакъв вид (включително непостоянни или временни лични карти), издадени след 1 януари 2000 г.

Приложение 2

СПИСЪК С ДОКУМЕНТИ

ЧИЕТО ПРЕДСТАВЯНЕ СЕ СЧИТА ЗА

ГОДНО ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА ГРАЖДАНСТВО

(ЧЛЕН 2, ПАРАГРАФ 1, ЧЛЕН 4, ПАРАГРАФ 1 И ЧЛЕН 8, ПАРАГРАФ 2)

Ако запитаната държава е една от държавите-членки или Сърбия:

– фотокопия на който и да е от документите, изброени в приложение 1 към това споразумение;

– удостоверение за гражданство и други документи, издадени от отговорна институция, в които е посочено гражданството;

– трудова книжка и военна книжка;

– моряшка книжка и лодкарска книжка;

– удостоверение за гражданство и други официални документи, в които гражданството е споменато или е посочено ясно;

– шофьорски книжки или фотокопия от тях;

– удостоверения за раждане или фотокопия от тях;

– служебни карти, издадени от дружество, или фотокопия от тях;

– свидетелски показания;

– показания на въпросното лице и език, говорен от него, включително с резултата от официален тест;

– всякакъв друг документ, който би помогнал за установяване на гражданството на въпросното лице.

Ако запитаната държава е Сърбия:

– паспорти от всякакъв вид (национални паспорти, дипломатически паспорти, служебни паспорти, групови паспорти и заместители на паспорти, включително

детски паспорти), издадени между 27 април 1992 г. и 27 юли 1996 г., както и фотокопия от тях;

– лични карти от всякакъв вид (включително непостоянни или временни лични карти), издадени между 27 април 1992 г. и 1 януари 2000 г., както и фотокопия от тях.

– **Приложение 3**

ОБЩ СПИСЪК С ДОКУМЕНТИ, КОИТО СЕ СЧИТАТ ЗА ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА УСЛОВИЯТА ЗА РЕАДМИСИЯ НА ГРАЖДАНИ НА ТРЕТА СТРАНА И ЛИЦА БЕЗ ГРАЖДАНСТВО (ЧЛЕН 3, ПАРАГРАФ 1, ЧЛЕН 5, ПАРАГРАФ 1 И ЧЛЕН 9, ПАРАГРАФ 1)

– печати на влизане/излизане или подобна заверка в пътния документ на въпросното лице или друго доказателство за влизане/излизане (например снимка);

– поименни документи, удостоверения и сметки от всякакъв вид (например сметка за хотел, картончета за посещение при лекар/зъболекар, пропуски за обществени/частни учреждения, договори за наем на лек автомобил, разписки от кредитни карти и др.), които сочат ясно, че въпросното лице е пребивавало на територията на запитаната държава;

– поименни билети и/или списъци на пътниците, пътуващи със самолет, влак, автобус или кораб, които доказват присъствието и маршрута на въпросното лице на територията на запитаната държава;

– информация, която сочи, че въпросното лице е ползвало услугите на куриерска или пътническа агенция;

– официални показания, направени по-специално от гранични служители, които удостоверяват, че въпросното лице е пресякло границата.

– **Приложение 4**

ОБЩ СПИСЪК С ДОКУМЕНТИ, КОИТО СЕ СЧИТАТ ЗА ГОДНО ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА УСЛОВИЯТА ЗА РЕАДМИСИЯ НА ГРАЖДАНИ НА ТРЕТА СТРАНА И ЛИЦА БЕЗ ГРАЖДАНСТВО (ЧЛЕН 3, ПАРАГРАФ 1, ЧЛЕН 5, ПАРАГРАФ 1 И ЧЛЕН 9, ПАРАГРАФ 2)

– официални показания на въпросното лице, направени при съдебни или административни процедури;

– свидетели, които могат да докажат, че въпросното лице е пресякло границата;

– описание, издадено от съответните власти на държавата заявител, на мястото и обстоятелствата, при които въпросното лице е заловено, след като е влязло на територията на тази държава;

– информация във връзка със самоличността и/или престоя на лицето, която е предоставена от международна организация (например UNHCR);

– описание/потвърждение на информацията, направено от членове на семейството, други пътници и т.н.;

– показания на въпросното лице.

Приложение 5

СПИСЪК С ДОКУМЕНТИ

КОИТО СЕ СЧИТАТ ЗА ДОКАЗАТЕЛСТВО ИЛИ ЗА ГОДНО ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА УСЛОВИЯТА

ЗА РЕАДМИСИЯ НА БИВШИ ГРАЖДАНИ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЮГОСЛАВИЯ

(ЧЛЕН 3, ПАРАГРАФ 3, ЧЛЕН 9, ПАРАГРАФ 4 И ЧЛЕН 9, ПАРАГРАФ 5)

Приложение 5а (Документи, които се считат за доказателство)

– удостоверения за раждане или фотокопия от тях, издадени от бившата Социалистическа федеративна република Югославия;

– официални документи, включително лични карти, или фотокопия от тях, издадени от Сърбия, от бившата Федеративна република Югославия, от бившия държавен съюз Сърбия и Черна гора или от бившата Социалистическа федеративна република Югославия, в които е посочено мястото и датата на раждане и/или постоянно местожителство съгласно член 3, параграф 3.

Приложение 5б (Документи, които се считат за годно доказателство)

– Други документи или удостоверения, или фотокопия от тях, които указват мястото на раждане и/или постоянното местожителство на територията на Сърбия;

– Официални показания на въпросното лице, направени при съдебни или административни процедури.

– **Приложение 6**

[Символ на Република Сърбия]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
……	……..

..... (Място и дата)
……

(Наименование на органа заявител)

Препратка: .....……

До

..... **□ Ускорена процедура**
……

.....…
……

.....
……

(Наименование на запитания орган)

ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА РЕАДМИСИЯ

в съответствие с член 7 от Споразумението от ..... между

Европейската общност и Република Сърбия

относно реадмисията на незаконно пребиваващи лица

А. Лични данни

Снимка

1.Пълно име (да се подчертае фамилията):

.....……

2. Моминско име:

.....……

3. Дата и място на раждане:

.....……

4. Пол и физически данни (ръст, цвят на очите, отличителни белези и т.н.):

…….....……

5. Известен/известна също и като (предишни имена, други имена, използвани от лицето/имена, под които лицето е известно или псевдоними):

.....…….....…….

6. Националност и език:

.....…….....……

7. Гражданско състояние:□ семеен (семейна) □ несемеен (несемейна) □ разведен (разведена) □ вдовец (вдовица)

Ако е семеен (семейна) : име на съпругата (съпруга).....

Имена и възраст на децата (ако има такива).....

.....

……..…….....

.....

8. Последен адрес в държавата заявител и в запитаната държава, ако е известен:

.....…….....……

Б. Лични данни на съпруга/съпругата (ако е уместно)

1. Пълно име (да се подчертае фамилията):.....

2. Моминско име:…….....……

3. Дата и място на раждане:…….....……

4. Пол и физически данни (ръст, цвят на очите, отличителни белези и т.н.):

…….....…….

5. Известен/известна също и като (предишни имена, други имена, използвани от лицето/имена, под които лицето е известно или псевдоними):

.....……..…….

6. Националност и език:

.....……..……

7. Последен адрес по местоживеене в запитаната държава, ако е известен

В. Лични данни на децата (ако е уместно)

1. Пълно име (да се подчертае фамилията):.....

2. Дата и място на раждане:…….....……

3. Пол и физически данни (ръст, цвят на очите, отличителни белези и т.н.):

…….....…….

4. Националност и език:

.....……..……

5. Данни за родителите (дата и място на раждане), ако са различни от данните, подадени по т. А и т. Б

……

Г. Особени обстоятелства, свързани с лицето, което се връща обратно

1. Здравословно състояние

(например евентуални указания относно необходимостта от специални медицински грижи; наименованието на латински език на евентуално заболяване):

.....……

2. Данни за това, че представлява особено опасно лице

(например подозрения за извършване на сериозно престъпление; агресивно поведение):

.....……

Д. Приложени доказателства

1.....…… .....……

(паспорт №) (дата и място на издаване)

....

(издаден от) (валиден до)

2..... .....

(лична карта №) (дата и място на издаване)

....

(издадена от) (валидна до)

3..... .....

(шофьорска книжка №) (дата и място на издаване)

....

(издадена от) (валидна до)

4..... .....

(друг официален документ №) (дата и място на издаване)

....

(издаден от) (валиден до)

Е. Забележки

.....

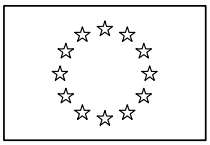
.....

.....

.....

(Подпис) (Печат)

1.1.1.1. Приложение 7

[Символ на Република Сърбия]

....

....

....

....

…… …….

(Място и дата)

……

……..

(Наименова
ние на
органа
заявител)

Препратка

……

До

……
…….

……
……

……
……

Наименование на запитания орган)

ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ТРАНЗИТНО ПРЕМИНАВАНЕ

Съгласно член 14 от Споразумението от ..... между

Европейската общност и Република Сърбия

относно реадмисията на незаконно пребиваващи лица

А. Лични данни

Снимка

1. Пълно име (да се подчертае фамилията):

.....

2. Моминско име:

.....

3. Дата и място на раждане:

.....

4. Пол и физически данни (ръст, цвят на очите, отличителни белези и др.):

……
…….

5. Известен/известна също и като (предишни имена, други имена, използвани от лицето/имена, под които лицето е известно, псевдоними):

.....……
…….

6. Националност и език:

.....……
……..

7. Вид и номер на пътните документи:

.....……

Б. Транзитно преминаване

1. Вид на транзита

- ❑ по въздух ❑ по суша

2. Държава, която е крайна цел на пътуването

……
…….

3. Предполагаеми други държави на транзитно преминаване

……
……

4. Предлаган граничен контролно-пропускателен пункт, дата и час на транзитното преминаване и евентуален ескорт

……
……

……
……

……
……

5. Приемането е гарантирано във всяка друга държава на транзита и в държавата, която е крайна цел на пътуването (член 13, параграф 2)

- ❑ да ❑ не

6. Наличие на каквато и да е причина за отказ на транзитното преминаване (член 13, параграф 3)

- ❑ да ❑ не

В. ЗАБЕЛЕЖКИ

.....
……

.....
……

.....
……..

.....……
……..

.....

(Подпис) (Печат)

Съвместна декларация за реинтегрирането

Договарящите страни признават необходимостта от ефикасно, ефективно и устойчиво социално-икономическо реинтегриране на репатрираните граждани на Република Сърбия. Те потвърждават намерението си да разгърнат своите усилия, включително във финансово отношение, за да подкрепят това реинтегриране, като вземат под внимание финансовата помощ, предоставяна от Общността за тази цел.

Съвместна декларация във връзка с член 2, параграф 3 и член 4, параграф 3

Договарящите страни отбелязват, че съгласно законите за гражданство на Република Сърбия и държавите-членки, гражданин на Република Сърбия или на Европейския съюз не може да бъде лишен от гражданство.

Страните се договарят да се консултират своевременно, в случай че правната уредба в това отношение бъде изменена.

Съвместна декларация във връзка с член 3 и член 5

Страните ще полагат усилия да върнат всеки гражданин на трета страна, който не отговаря или вече не отговаря на действащите правни изисквания за влизане, престой или пребиваване на техните територии, обратно в неговата страна на произход.

Декларация на Република Сърбия относно гражданството

Република Сърбия заявява, че по силата на Закона за гражданството на Република Сърбия (*Държавен вестник на Република Сърбия* № 135/04), гражданството на Република Сърбия, притежавано от гражданин на Република Сърбия, не може да бъде прекратено чрез отказ от него, ако това лице не може да предостави доказателства в подкрепа на това, че той/тя ще приемат чуждо гражданство към момента на подаване на молбата за отказ от гражданство на Република Сърбия.

Съвместна декларация за Дания

Договарящите страни отбелязват, че настоящото споразумение не се отнася за територията на Кралство Дания или за гражданите на Кралство Дания. При тези обстоятелства е уместно Република Сърбия и Дания да сключат споразумение за реадмисия на лица при същите условия, както това споразумение.

Съвместна декларация за Исландия и Норвегия

Договарящите страни отбелязват тесните отношения между Европейската общност и Исландия и Норвегия, и по-специално по силата на Споразумението от 18 май 1999 г. относно асоциирането на тези страни при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген. При тези обстоятелства е уместно Република Сърбия да сключи споразумение за реадмисия с Исландия и Норвегия при същите условия, както това споразумение.

Съвместна декларация за Швейцария

Договарящите страни отбелязват, че Европейският съюз, Европейската общност и Швейцария са подписали споразумение за асоциирането на Швейцария при

изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген. Уместно е, след като това споразумение за асоцииране влезе в сила, Република Сърбия да сключи споразумение за реадмисия с Швейцария при същите условия, както това споразумение.